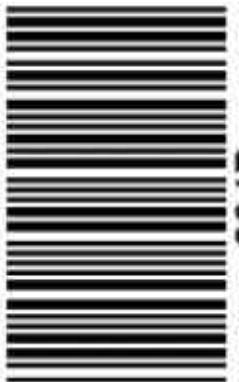

604

D

604D

نام

نام خانوادگی

محل امضاء

عصر جمعه
۹۳/۱۱/۱۷

اگر دانشگاه اصلاح شود مملکت اصلاح می شود.
امام خمینی (ره)

جمهوری اسلامی ایران
وزارت علوم، تحقیقات و فناوری
سازمان منابع آموزش کنکور

آزمون ورودی دوره‌های کارشناسی ارشد ناپیوسته داخل – سال ۱۳۹۴

الهیات و معارف اسلامی (۲) – کد ۱۱۱۲

مدت پاسخگویی: ۱۲۰ دقیقه

تعداد سوال: ۱۱۰

عنوان مواد امتحانی، تعداد و شماره سوالات

ردیف	مواد امتحانی	تعداد سؤال	از شماره	تا شماره
۱	زبان عمومی و تخصصی	۳۰	۱	۳۰
۲	زبان عربی	۲۰	۳۱	۵۰
۳	فقه	۳۰	۵۱	۸۰
۴	اصول	۲۰	۸۱	۱۱۰

این آزمون نمره منفی دارد.

استفاده از ماشین حساب مجاز نیست.

بهمن ماه – سال ۱۳۹۳

حق جاپ، نکتو و انتشار سوالات به هر روش (الکترونیکی و ...) بس از برگزاری آزمون، برای تمامی اشخاص حقیقی و حقوقی تنها با عبور این سازمان مجاز می‌باشد و با مخالفین برای غیر رواز رفتار می‌شود.

PART A: Vocabulary

Directions: Choose the word or phrase (1), (2), (3), or (4) that best completes each sentence. Then mark your answer sheet.

- 1- Your new spokesperson is very ----- and clearly comfortable speaking in front of large audiences.
 1) impatient 2) willful 3) voluble 4) modish
- 2- That ring is made from an ----- of minerals; if it were pure gold it would never hold its shape.
 1) occurrence 2) elaboration 3) intervention 4) amalgam
- 3- Fortunately, the parliament ----- the new law that would prohibit companies from discriminating according to race in their hiring practices.
 1) abridged 2) ratified 3) magnified 4) persuaded
- 4- The teacher did not appreciate the student's ----- and gave him detention.
 1) sarcasm 2) advent 3) blunder 4) reverie
- 5- The police have not yet been able to find the missing child; to all of the searchers, the child's location is still a great -----.
 1) fallacy 2) enigma 3) remorse 4) sympathy
6. I really feel sad to say that we are now witnessing environmental destruction on an ----- scale.
 1) implicit 2) inadvertent 3) articulated 4) unprecedented
- 7- Ted was severely ----- by his colleagues for his use of offensive language when addressing the guests.
 1) deviated 2) castigated 3) resigned 4) hardened
- 8- As shrinking military budgets add to economic woes, arms manufacturers are ----- seeking to expand their markets.
 1) nocturnally 2) equivocally 3) indecisively 4) aggressively
- 9- Much to my -----, I should confess that we don't have a good indication that women are actually taking better care of themselves today.
 1) indifference 2) verification 3) chagrin 4) jubilance
- 10- It is to be remembered that living in a ----- country is no guarantee you will necessarily live a long life.
 1) prosperous 2) conceptual 3) conceivable 4) long-winded

PART B: Cloze Passage

Directions: Read the following passage and decide which choice (1), (2), (3), or (4) best fits each space. Then mark your answer sheet.

The human question is the big one. (11) ----- on humans are very thin. Most human populations that are forced to survive on low-calorie diets are also malnourished and are as likely (12) ----- from vitamin and mineral deficiencies. (13) ----- is on the Japanese island of Okinawa, Walford notes: "The Okinawans have about (14) ----- the calorie intake of the rest of Japan. They eat mainly fish and vegetables. They have as much as 40 times the incidence of people (15) ----- 100. They have less diabetes, tumors and so forth than the rest of Japan."

11- 1) The data exist
3) Existing data that are	2) The data whose existence
4) The existing data
12- 1) not to die as prematurely
3) so not to prematurely die	2) as not to die prematurely
4) not to die prematurely as
13- 1) Only one exception to know
3) The only known exception	2) The only exception to know
4) One exception is only known

14- 1) 70 percent of
3) 70 percent	2) a percentage of 70
4) 70 of the percentage
15- 1) in 2) for	3) over 4) with

PART C: Reading Comprehension

Directions: Read the following three passages and answer the questions by choosing the best choice (1), (2), (3), or (4). Then mark the correct choice on your answer sheet.

Passage 1

Shi'ism maintained a strong eschatological and legalist tradition through its central doctrine regarding continued divine guidance available through the living Imam, whether manifest or concealed. Muslim eschatology taught that the Mahdi among the descendants of the Prophet would come as the ultimate ideal ruler to establish the ideal public order. He also served as the authoritative precedent in extrapolating the terms of the Islamic revelation in order to formulate fresh legal decisions. Since we (the Shi'is) also believe that Imam like the Prophet was infallible, the Imam's guidance was treated as the living tradition, enjoying the same unequivocal status as that reserved by the Sunni for the Qur'an and the sunnah.

Besides the Qur'an and the sunnah as sources for deriving religious praxis, Shi'i legal theorists regarded human reason as an equally decisive basis for determining the scope of divine purposes for humanity.

Shi'i legal thought was closely related to its rational theology in which reason, as a discoverer of a legal injunction, was prior to both sources of Islamic revelation. Reason guides a person to ethical knowledge, and it asserts that good and evil are rational categories. However, reason needs a more categorical verdict on the religious injunctions, which can be derived only from the absolute religious authority of the Prophet and his legitimate successors, the Imams. Correlation can be established by extracting the general rules from the Qur'an and the sunnah and inferring the ruling in particular cases through reason. Consequently, besides the Qur'an and the sunnah, we include 'reason' as a valid source for judicial decision that was essentially deduced from the revelation. Also, the authority of the Imam's utterances was so central to the decision-making process in jurisprudence that even when ijtihad (independent reasoning) was admitted as a valid intellectual process in deducing judicial decision, it was reasoning based on revelation and not on the intellect that was regarded as valid.

- 16- According to the passage, the Shi'is believe that -----.**
- 1) Imam's guidance is never wrong
 - 2) the ideal public order can never be achieved
 - 3) it is only the Prophet that never makes mistakes
 - 4) the Sunni should treat the Qu'ran and the sunnah with more respect
- 17- Which of the following statements is NOT true about the Mahdi according to the passage?**
- 1) He is the last ruler.
 - 2) His guidance is easily noticed.
 - 3) His guidance helps legal decisions.
 - 4) He is supposed to establish order in the world.

- 18- What is the second paragraph concerned with?**
- 1) The components of rational theology
 - 2) An analysis of available sources for religious practices
 - 3) A comparison of Shi'i legal theorists' attitudes toward human reason
 - 4) An important basis for religious and legal practices in Shi'ism
- 19- The word "sources" in line 13 refers to -----.**
- 1) the Qur'an and the sunnah
 - 2) Shi'ism and the living tradition
 - 3) the Qur'an and rational theology
 - 4) reason and the Prophet's guidance
- 20- It can be inferred from the passage that judicial decision in Shi'i legal system -----.**
- 1) does not depend on ijtihad at all
 - 2) benefits from revelation-based reasoning
 - 3) can be regarded as a totally rational category
 - 4) considers Imam's utterances and independent reasoning equally important

Passage 2

Muslim jurists and scholars have proclaimed that good intention changes acts of habit into acts of worship. Good intention creates a different world in human life. It is owing to the absence of purity of intention that there are people who eat and drink and satisfy their animal desires and while so doing they simply live on the same plane as the animals do. Its reason is that their actions are actuated by no other motive than the gratification of animal desires. On the contrary, there are also people who are, apparently, similar to the aforementioned people in so far as they also satisfy their desires and enjoy the pleasures of life. Nevertheless, thanks to the noble intention which motivates their actions, even their physical self-fulfillment becomes an act of worship for which they merit reward. The reason is that the motive behind all their actions is to live in compliance with the Will of God.

It should be said that those whose lives are shorn of good intentions are liable to be overwhelmed by their lusts and are likely to slide into a life of sin and moral decadence. On the contrary, the purity of intention and high thinking are likely, with regard to people of the second category, to stand in the way of their slipping into degradation. And due to the positive attitude of Islam towards life, all this is ensured without depriving man of a wholesome enjoyment of life. The real basis of this difference lies in the fact that while the one is always mindful of God and remembers Him, the other is altogether negligent. It is this that makes the former a pious, worshipful being, and the latter a heedless, self-indulgent animal.

- 21- What does the passage mainly discuss?**
- 1) The features of good and noble intentions
 - 2) How to create a different world in human life
 - 3) How the quality of intentions affects human life
 - 4) Good and bad intentions of Muslim jurists and scholars
- 22- The word "motive" in paragraph 1 is closest in meaning to -----.**
- 1) idea
 - 2) value
 - 3) reason
 - 4) change
- 23- The passage states that good intentions -----.**
- 1) have nothing to do with the pleasures of life
 - 2) may prevent pious people from enjoying life
 - 3) are the major difference between people and animals
 - 4) can make your physical self-fulfilment an act of worship

- 24- The word "which" in line 9 refers to -----.
- 1) action
 - 2) intention
 - 3) act of worship
 - 4) physical self-fulfillment
- 25- According to the passage, people without good intentions -----.
- 1) waste lots of foods and drinks
 - 2) tend to break religious laws
 - 3) are very cruel to animals
 - 4) are afraid of committing sins

Passage 3

Al-Ghazali is the foremost representative of this group who has developed an ethical theory in which Platonic psychology serves as the groundwork of an essentially Islamic and mystical worldview. In this theory, the table of the four cardinal virtues accords with the Platonic virtues but admits of a series of subdivisions analogous to those of his predecessors. A good example of the combination of religious and philosophical ideas in al-Ghazali is the manner in which happiness can be achieved. Happiness, as the chief good, admits of two subdivisions, the worldly and the otherworldly. Otherworldly happiness, which is our ultimate goal, cannot be achieved without certain worldly goods. These include the four cardinal virtues of wisdom, courage, temperance and justice, the bodily virtues of health, strength, good fortune and a long life, the external virtues of wealth, kin, social position and noble birth, and finally the 'divine virtues' of guidance, good counsel, direction and divine support. Those virtues are referred to in the Qur'an and the hadith, al-Ghazali says, and the final virtue, 'divine support', is identified with the Holy Spirit.

The road to moral and spiritual perfection is described as the 'quest for God'. The seekers after God must satisfy two conditions: their actions must be governed by the prescriptions or ordinances of the 'divine law' (al-shar'), and they must ensure that God is constantly present in their hearts. By this presence al-Ghazali means genuine contrition, adoration and submission, born of the seeker's awareness of the beauty and majesty of God which a-Ghazali, like other Muslim mystics or Sufis, regards as analogous to human passion or love ('ishq).

- 26- What does the paragraph preceding the passage most probably discuss?
- 1) A group of authors
 - 2) Philosophical and religious ethics
 - 3) Al- Ghazali's style of writing
 - 4) An Islamic and mystical worldview
- 27- According to the passage, al-Ghazali believes that happiness -----.
- 1) is a purely philosophical idea
 - 2) consists of multiple subdivisions
 - 3) can be achieved through worldly goods
 - 4) is the chief good in Platonic psychology
- 28- The word "those" in line 4 refers to -----.
- 1) tables
 - 2) subdivisions
 - 3) cardinal virtues
 - 4) platonic virtues
- 29- All of the following are among worldly goods EXCEPT -----.
- 1) divine support
 - 2) cardinal virtues
 - 3) external virtues
 - 4) the Holy spirit
- 30- According to paragraph 2, the seekers after God -----.
- 1) tend to avoid human passion
 - 2) cannot perfectly describe their quest for God
 - 3) cannot appreciate the beauty and greatness of God
 - 4) need to meet certain conditions in order to achieve spiritual perfection

■ ■ عین الأصح و الأدق في الجواب للترجمة أو التعریب أو المفهوم (٣١ - ٣٨)

٣١- «أَلَمْ ترْ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَتَصْبِحُ الْأَرْضُ مُخْضَرَةً»:

(۱) آیا ندیدی که الله از آسمان آبی نازل کرد و سپس زمین سبز می شود!

(۲) آیا نمی نگری که خداوند از آسمان آبی را فرو فرستاد تا زمین سرسبز شود!

(۳) آیا نمی بینی که چگونه الله از آسمان بارانی نازل کرد و سپس زمین سرسبز پدید آمد!

(۴) آیا ننگریستی که همانا خداوند از آسمان باران را فرو فرستاد برای اینکه زمین سبز و خرم گردد!

٣٢- «مِنْ أَبْغَضِ الْخَلَقِ إِلَى اللَّهِ رَجُلٌ قَمَشْ جَهَلًا، مُوْضِعٌ فِي جَهَالِ الْأُمَّةِ، عَمَّ بِمَا فِي عَقْدِ الْهَدْنَةِ، قَدْ سَمَّاهُ أَشْبَاهُ النَّاسِ عَالَمًا وَ لَيْسَ بِهِ!»:

(۱) منفورترین مردم نزد خدا کسی است که مشتی نادان گردآوری کرده و جاهلان به او جایگاهی داده‌اند، از مشاهده صلح و آشتی کور است، انسان‌نمایان عالمش می‌دانند در حالیکه نمی‌دانند!

(۲) از جمله مبغوض‌ترین مخلوقات نزد خدا شخصی است که جهل را در خود جمع کرده، در بین نادانان امت به هر سو شتابنده است، نسبت به آنچه در پیمان صلح است، کور است. مردم‌نمایان او را عالم نامیده‌اند در حالیکه چنین نیست!

(۳) از جمله مردمی که موجب خشم خداست مردی است که جهل و نادانی را به دوش می‌کشد و جایگاه او بین نادانان خوب است، از دیدن آشتی و صلح بizar است، گروهی آدم‌نما او را عالم می‌خوانند اما اصلاً هیچ علمی ندارد!

(۴) بعضی مردم نزد خدا بسیار مورد بعض و نفرتند، مثل آن شخصی که دانسته‌هایش نادانی است و با همان بین جاهلان امت جایگاهی کسب کرده و از آنچه صلح و دوستی باشد گریزان است، گروهی به ظاهر انسان او را دانا می‌دانند در حالیکه جاهل است!

٣٣- «نَجَمَ عَنِ الصَّرَاعِ بَيْنَ قَبْوَلِ الْمَذَهَبِ أَوْ رَفْضِهِ أَنْ أَخْذَ لَفِيفَ مِنَ النَّاسِ يَسْتَمِعُ إِلَى الدَّعَاءِ، فَمَنْهُمْ مِنْ أَمْنٍ وَمَنْهُمْ مِنْ ظُلْلَ حَائِرٍ!»:

(۱) درگیری بین پذیرفتن یا نپذیرفتن این مذهب منجر به این شد که گروهی از مردم سخنان داعیان را پذیرفتند، پس جمیع از آنها آن را قبول کردند و عده‌ای دیگر سرگردان مانندند!

(۲) کشمکش بین قبول مذهب یا رد آن منتج به این شد که گروهی از مردم به استماع دقیق سخنان داعیان پرداختند، آنگاه بعضی از آنها ایمان آورند و برخی از آنها سرگردان مانندند!

(۳) از نزاع بین پذیرفتن دین یا مخالفت با آن حاصل این شد که بعضی از مردم سخنان داعیان را با دقت گوش کردند، پس عده‌ای ایمان آورند اما برخی همچنان سرگردان بودند!

(۴) تعارض بین دو نظریه در قبول دین یا رد کردن آن سبب شده که گروهی اندک از مردم سخنان داعیان را گوش کنند، آنگاه بخشی از آن سخنان را پذیرفتد و درباره سایر سخنان همچنان مردود بودند!

٣٤- «لِمَوْتٍ، فِي عَيْنِ الْجَبَانِ، تَلُونَ وَ لِلذَّعْرِ، فِي سَمْعِ الْجَرَيِّءِ، صَفِيرٌ!»:

- (۱) مردن برای شخص ترسو، در هر موقعیتی به صورتی در می‌آید، و ترس و پریشانی چون صدای آرام به گوش شجاع می‌رسد!
- (۲) انسان ترسو هر لحظه مرگ را به شکلی می‌بیند، اما شخص با جرأت صدای مخوف را مثل صدای خوش و آرام می‌شنود!
- (۳) مرگ در چشم انسان بزدل به رنگهای مختلف جلوه می‌کند، و ترس و وحشت در گوش انسان شجاع آوازی خوش دارد!
- (۴) مرگ پیش چشم انسان بزدل متغیر است، و خوف و ترس در گوش شخص با شهامت چون سوت کشیدن است!

٣٥- عَيْنُ الْخَطَا:

- (۱) نادیت فلم تُجب على!: صدایت کردم و پاسخم ندادی!
- (۲) إِنَّ الْحَوَادِثَ قَدْ يَطْرُقُنَ أَسْحَارًا!: همانا حوادث گاهی سحرها در می‌کوبند!
- (۳) لست أَعْفُ عَنْكَ مَا لَمْ تَغْيِرْ أُسْلُوبِكَ!: اگر روش خود را تغییر ندهی، از تو نخواهم گذشت.
- (۴) لَوْ كُنْتَ تَسْتَفِيدُ مِنْ فَرَصَكَ مَا كُنْتَ نَادِمًا إِلَيْكَ!: اگر از فرصت‌های استفاده می‌کردی، الان پیشمان نبودی!

٣٦- «شَدَّبَنَا قَاتِدَةً مِنْ يَكِينَا!». عَيْنُ الْمَذَابِ فِي الْمَفْهُومِ:

- (۱) از چنگ دشمن گریختیم!
- (۲) دشمن را به خود متمایل ساختیم!
- (۳) بینی دشمن را به خاک مالیدیم!
- (۴) آن را که به دنبال ما بود حمایت کردیم!

٣٧- «أَكَاهُ بَاشِيدَ كَهْ دَرْ رُوزْهَايِيْ ازْ امِيدْ بَسَرْ مَيْ بَرِيدَ كَهْ دَرْ پَيْ آنْ مَرَگْ اَسْتَ: پَسْ هَرَكَسْ بَهْ عَمَلْ بِپَرَدازَدْ مُوقَقْ مَيْ شَوَدْ وَ هَرَكَسْ كَوْتَاهِيْ كَنَدْ، بَهْ حَتَمْ خَوَدْ اوْ زَيَانْكَارْ اَسْتَ!» عَيْنُ الصَّحِيحِ:

- (۱) ها اُنَّتُمْ تَنْضُونَ أَيَّامَ أَمْلَى بَعْدَ الْمَوْتِ؛ فَمَنْ أَقْدَمَ بِالْعَمَلِ يَفْزُ وَ مَنْ أَقْصَرَ فَهُوَ يَضْرُبُ نَفْسَهُ!
- (۲) أَلَا وَ إِنَّكُمْ فِي أَيَّامِ الْأَجْلِ، فَمَنْ بَادَرَ إِلَى الْعَمَلِ فَازَ وَ مَنْ قَصَرَ فَإِنَّهُ هُوَ الْخَاسِرُ بِنَفْسِهِ!
- (۳) اَنْتَهُوا أَنَّ الْأَجْلَ سَيِّنَالَكُمْ بَعْدَ أَيَّامَ أَمْلَكُمْ هَذِهِ، مَنْ أَسْرَعَ إِلَى الْعَمَلِ الصَّالِحِ لَقَدْ نَجَحَ وَ مَنْ أَغْفَلَ فَهُوَ خَاسِرٌ بِنَفْسِهِ!
- (۴) أَلَا وَ إِنَّكُمْ الْآنَ فِي أَيَّامِ الْأَمْلَ وَ الْمَوْتِ يَدْرِكُكُمْ بَعْدَهُ، مَنْ تَعَجَّلَ فِي عَمَلِ الْخَيْرِ لَقَدْ ظَفَرَ وَ مَنْ أَقْصَرَ فَقَدْ ضَرَبَ نَفْسَهُ!

٣٨- عین الصحيح:

- (١) آنچه در دنیاست دوام نمی‌یابد، نه شادیش و نه سختیش؛ ما فی الدنیا لا یدوم، لا طریقها و لا مصیبتها،
- (٢) اگر به سختی دچار شدی، امیدوار باش که تمام می‌شود؛ إذا أصبت بالعسر، كن رجاءً ينتهي،
- (٣) و اگر شاد شدی، غنیمت‌دان که همیشگی نیست؛ إذا ضحكَ، اغتنم فإنه تذیم،
- (٤) اما هرگز متکبر مباش، چه حکم خدا بر همه چیز غالب است؛ ولكن لا تکبر، لأنَّ حکم الله هو الغالب على كلِّ شيء!

■ ■ عین الصحيح فی التشكیل (٣٩ و ٤٠)

إذا لم تصبه في الحياة المعاير

بأخذ ممَّن غيبته المقابر!»:

(٢) الفتى - عاش - سالماً - أخذ

(٤) أخذ - ممَّن - غيَّبت - المقابر

٣٩- «لعمُرك ما بالموت عار على الفتى

و ما أحد حي و إن عاش سالماً

(١) عمرك - عار - تُصْبِحَةً - أحد

(٣) لعمُرك - الموت - المعاير - حي

٤٠- عین الخطأ:

(١) ألا فالحضر الحذر من طاعة ساداتكم و كباركم،

(٢) الذين تكثروا عن حسبهم و ترتفعوا فوق نسبهم،

(٣) و ألقوا الهجينة على ربِّهم، و جاهدوا الله،

(٤) على ما صنع بهم، مُكابرة لقضائه و مُغالبة لآياته!

■ ■ عین الصحيح فی الإعراب و التحلیل الصرفي (٤١ - ٤٣)

٤١- «عرفنا أنه لا يجوز أن يسلب كمال من الكمالات منه تعالى لكونه مبدأ كل كمال!»:

- (١) مبدأ: اسم - مفرد مذكر - جامد - معرف بالإضافة - معرب - صحيح الآخر - منصرف / خبر مفرد لشبه فعل «كون» و منصوب و اسمه ضمير الهاه المتصل
- (٢) يجوز: مضارع - مجرّد ثلثي - معتل و أجوف (اعلاله بالإسكان) - لازم - مبني للمعلوم / فعل و فاعله ضمير «هو» المستتر فيه جوازاً، و الجملة فعلية
- (٣) يسلب: للغائب - لازم - مبني للمجهول - معرب / فعل مرفوع، و نائب فاعله «كمال» و الجملة فعلية و مصدر مؤول و فاعل لفعل «يجوز»
- (٤) تعالى: ماضٍ - مزيد ثلثي من باب تفاعل - معتل و ناقص / فاعله ضمير «هو» المستتر فيه جوازاً، و الجملة فعلية و حال و منصوب محلًا

- ٤٢ - «إن هي إلا حياتنا الدنيا نموت و نحيا و ما نحن بمحبوثين»:
- (١) هي: ضمير منفصل مرفوع و اسم «إن» المشبهة بليس و مرفوع محلاً، و الجملة اسمية
 - (٢) نحن: ضمير منفصل للرفع و مبتدأ و مرفوع محلاً، و الجملة اسمية، و «ما» حرف نفي غير عامل
 - (٣) مبسوطين: اسم مقعول و مجرور بالياء و «مبسوطين» جار و مجرور متعلقهما ممحظ و شبه الجملة خبر لحرف «ما» المشبهة بليس
 - (٤) حيا: فعل مضارع، معنل و لفيف مقرن، و مرفوع بضممة مقدرة و فاعله الضمير المستتر فيه وجوباً تقديره «نحن» و الجملة فعلية
- ٤٣ - «لو كان في قلبي كقدر قلامة حبّاً لغيرك ما أنتك رسائلي!». عين الخطأ:
- (١) أنت: فعل ماضٍ من باب إفعال، معنل و لفيف مفروق، فاعله «رسائل» و الجملة فعلية
 - (٢) كقدر: الكاف اسم بمعنى «مثلك» و تقع بعد كلّ عامل، و هنا في موضع الرفع، و «قدر» مضاد إليه و مجرور
 - (٣) حبّاً: جامد و مصدر، و أكثر ما يستعمل فعله من باب إفعال؛ تمييز مفرد و منصوب و مميزة الملفوظي «قلامة»
 - (٤) كان: من الأفعال الناقصة و هي من النواصخ، اسمه كلمة الكاف و هي اسم، و خبره المقدم شبه الجملة «في قلب»

■ ■ عين المناسب للجواب عن الأسئلة التالية (٤٤-٥٠)

- ٤٤ - عين الفعل المتصل بنون التأكيد للمخاطب:
- (١) قلنَّا / افرحنَّا
 - (٢) قولَنَّا / افرحنَّ
 - (٣) قولَنَّ / افرحنَّ
 - (٤) قولَنَّ / افرحنَّ
- ٤٥ - عين ما يجوز فيه الإدغام والتفكيك:
- (١) شقّ أمواج الفتَن بسفائن النجاَة!
 - (٢) عندما تُمدَّ أيدي الناس إلى الزَّاد لا أكون بأوكِهم!
 - (٣) لو حُمَّ القضاء للإنسان لا تحفظه البراري و البحور!
 - (٤) من الناس من يهتمُّ بالعبر فيمنعه عقله من ارتكاب الخطايا!
- ٤٦ - عين الخطأ (في المبني للمجهول):
- (١) ما أقبح بالمرء أن يغار عليه و لا يغير!
 - (٢) لا يدرك الحق إلا بواسطة من يطلبها!
 - (٣) الجهاد لو ترك رغبة عنه، فلينتظر الذَّارِكُه!
 - (٤) نعم المرء من يتعظ به من سبقه قبل أن يتعظ به!

٤٧ - عین الخطأ (في أحكام الشرط):

(۱) إن جئتي ببرهان مقنع أذعن لك!

(۲) إن رأيتك بين الفائزين، أفرح أنا و يفرج أبوك!

(۳) إن عظمت المسائل الصغيرة تعظم هي بنفسها!

(۴) إن تقع في السوء لا تنفع منه إلا إذا أبعدت نفسك عنه!

٤٨ - عین «لا» لنفي الواحد:

(۱) لا فاكهة في الثلاجة، بل لبن و رطب!

(۲) لا علم في الحياة بما جرى و لا بما سيجري!

٤٩ - عین «کاد» تامة:

(۱) كدت أن أسقط على الأرض، فتوقفت لحظة كي أهدأ!

(۲) ما كدت أبدأ بالكتابة حتى تواردت عليّ أفكار مختلفة!

(۳) كادت السماء تمطر فلبست لباساً صوفياً و حملت مظلتي!

(۴) لو لا يساعدني ربى لكاد أن تنزلق رجلي في المصيبة و الرذيلة!

٥٠ - عین الخطأ:

(۱) كأين من مصيبة أكثر تأثيراً في حياة الإنسان! (۲) كأي من هزيمة ترقى الإنسان في الحياة!

(۳) كأين من أمرى يشتري من ماله حسن صبيته! (۴) كأي من طالب لايدرس ثم يندم فيجبر تكاسلها!

فقه:

٥١ - يجوز ارتزاق القاضى من بيت المال

(۱) لواحتاج القاضى

(۲) لواحتاج القاضى و تعين القضاء عليه

(۳) مطلقاً لأنَّه معدل للمصالح والقضاء من أعظم المصالح

(۴) لواحتاج القاضى و تعين القضاء عليه و كان في زمان الحضور

٥٢ - يعتبر اليمين في البيينة

(۱) في الدعوى على الميت و المجنون اذا كان دعوى دين

(۲) في الدعوى على الميت سواء كان دعوى عين أم دين

(۳) في الدعوى على الميت والمجنون الدائم اذا كان دعوى دين

(۴) في الدعوى على من لا يكون له لسان للجواب حال إقامة الدعوى سواء كان دعوى عين أم دين

٥٣ - از میان «قصاص، محاربه، قذف، طلاق، قرض»، کدام یک با شهادت بر شهادت اثبات می شود؟

(۱) طلاق، قرض (۲) محاربه، قذف (۳) قصاص، محاربه، قرض (۴) قصاص، طلاق، قرض

٥٤ - مقصود از «عین» در عبارت: «من شرائط الموقوف أن يكون عيناً» چیست؟

(۱) عدم کونه مبهمًا

(۲) عدم کونه دیناً

(۳) عدم کونه منفعةً

٥٥ - مطابق نظر شهید ثانی (ره) با استناد به کدام عبارت می توان تعیین کرد تقديم قبول بر ایجاب جایز است یا

نه؟

(۱) اصل استصحاب

(۲) اجماع بر اعتبار تأخیر

(۳) عموم آیه شریفه: أوفوا بالعقود

(۱) ترتیب مفهوم قبول بر ایجاب

- ۵۶- زمینی فضولی فروخته شده و بائمن آن ماشین و با همان ثمن فرش و باز با همان ثمن کتاب و سپس با همان ثمن اسبی خردباری می‌شود و مالک زمین، بیع کتاب را امضا می‌کند. در این حالت کدام بیع‌ها صحیح خواهد بود؟
- (۱) بیع کتاب و همه بیع‌های قبلی آن
 (۲) بیع کتاب
 (۳) بیع زمین، بیع کتاب و بیع بعدی آن
 (۴) بیع کتاب و بیع زمین
- ۵۷- در عبارت: «لاختار لمشتری الحیوان لوحدت عیب فی زمن الخيار» مراد از خیار در «فی زمن الخيار» چیست؟
- (۱) خیار مختص بایع
 (۲) خیار غیر مختص مشتری
 (۳) خیار مختص بایع یا مشترک بین بایع و اجنبی
 (۴) خیار مختص بایع یا مشترک بین مشتری و بایع
- ۵۸- لو افترض و یئس من معرفة المقرض
 (۱) یدفع العوض الى الحاكم
 (۲) یتصدق عنه مع الضمان
 (۳) مخير بين الصدقة و الدفع الى الحاكم و لا ضمان فيهما
 (۴) یتصدق عنه مع الضمان او یدفع الى الحاكم بلا ضمان
- ۵۹- در عبارت: «لا يشترط في الضمان العلم بالغريم لجواز وفاء الدين عن كل مدiouن» مراد از «غريم» چیست؟
- (۱) ضامن
 (۲) مضمون عنه
 (۳) مضمون له یا ضامن
 (۴) مضمون له
- ۶۰- اگر کسی به دروغ مدعی زمینی شود و ذوالید انکار کند و مصالحهای بین زمین و مبلغی صورت گیرد، تصرف مدعی در زمین چه حکمی دارد؟
- (۱) حرام است، چون صلح باطل است.
 (۲) حرام است مگر اینکه حاکم حکم به ملکیت مدعی کرده باشد.
 (۳) مباح است، چون صلح عقد است و به دلیل قبول ذوالید صحیح است.
 (۴) مباح است نسبت به مقداری از زمین که هم قیمت مبلغ پرداختی است.
- ۶۱- عاریة الذهب و الفضة
 (۱) مضمونة و اشتراط عدم الضمان لغو
 (۲) مضمونة الا مع اشتراط عدم الضمان
 (۳) مضمونة اذا كانا دراهم و دنانير الا مع اشتراط عدم الضمان
 (۴) مضمونة اذا كانا دراهم و دنانير و اشتراط الضمان لغو
- ۶۲- کدام یک از موارد، با موت یکی از طرفین آن باطل می‌شود؟
- (۱) اجراء
 (۲) مساقات در فرض موت مالک
 (۳) ضمان در فرض موت مضمون له
 (۴) رهن قبل از اقراض در فرض موت راهن
- ۶۳- اگر شخص حصه خود را از حیوان بفروشد، کدام عبارت صحیح است؟
- (۱) شریک پس از ۳ روز حق شفشه دارد.
 (۲) شریک از زمان بیع حق شفشه دارد و خیار حیوان باطل می‌شود.
 (۳) شریک از زمان بیع حق شفشه دارد و اگر بایع تا ۳ روز بیع را فسخ کند، حق شفشه باطل می‌شود.
 (۴) شریک از زمان بیع حق شفشه دارد؛ ولی پس از انقضای زمان خیار می‌تواند اخذ به شفشه کند.
- ۶۴- لواختلف المالك والزارع في الحصة
 (۱) حلف الزارع
 (۲) حلف صاحب البذر
 (۳) حلف مالك الأرض
- ۶۵- لو رد الموصى له بعد الوفاة
 (۱) بطلت إن كان الرد قبل القبول
 (۲) بطلت إن كان الرد قبل القبول و القبض
 (۳) بطلت سواء كان الرد قبل القبول أو بعده
 (۴) صحت إن كان الرد قبل القبول وبعد القبض أو بعد القبول

-۶۶ آیا در رهن می توان عدم اثبات ید مرتهن را شرط کرد؟

(۱) بله، اگر اجل معین باشد.

(۲) بله، حتی اگر اجل معین نباشد.

(۳) خیر، زیرا مخالف مقتضای عقد رهن است، اما رهن صحیح است.

(۴) خیر، زیرا مخالف مقتضای عقد رهن است و موجب فساد عقد نیز می شود.

-۶۷ در فرض بیع عین مستأجره به غیر مستأجر باجهل مشتری به اجاره کدام عبارت صحیح است؟

(۱) عقد صحیح و خیار ندارد.

(۲) مشتری مخیر بین فسخ و امضاء با ارش است.

(۳) مشتری مخیر بین فسخ و امضاء بدون ارش است.

(۴) عقد باطل است مگر با شرط عدم انتقال منفعت مدت اجاره.

-۶۸ لو زوجه امرأة بدعوى الوكالة منه فأنكر الزوج،

(۱) يضمن الوكيل مهر المثل بخلف الزوج

(۳) لا يضمن الزوج والوكيل المهر لو حلفا

-۶۹ لو اشترط الخيار في عقد النكاح

(۱) بطل العقد

(۳) صح الشرط لو عين المدة

-۷۰ كدام عبارت صحيح است؟

(۱) يجب على كل من الأب والأبن تزويج الآخر.

(۲) لا يجب على كل من الأب والأبن تزويج الآخر.

(۳) يجب على كل من الأب والأبن تزويج الآخر لو احتاج إليه.

(۴) يجب على الاب تزويج ابنته ولا يجب على الابن تزويج أبيه.

-۷۱ يائسه موضوع کدام یک از احکام است؟

(۱) عدم جواز رجوع در بذل خلع.

(۲) عدم وجوب عده اگر غیر مدخوله باشد.

(۳) وجوب عده حتى اگر عده نکاح منقطع باشد و زوج بخواهد دوباره نکاح کند.

(۴) عدم جواز رجوع زوج مطلقاً چه طلاق رجعی باشد چه بائن، و لو زوجه رجوع به بذل کرده باشد.

-۷۲ در اجتماع بنت و ابن و زوجه کدام عبارت صحیح است؟

(۱) مسأله تعصیب در این فرض قابل تصور نیست.

(۲) مزاد سهام به بنت می رسد، زیرا تنها قریب صاحب فرض است.

(۳) مزاد سهام، به بنت و زوجه می رسد، زیرا تنها این دو ذوی الفروض هستند.

(۴) مزاد سهام، به بنت و ابن می رسد نه به زوجه؛ به دلیل آیه اولی الارحام.

-۷۳ در کدام یک از اجتماعات زیر ترکه بالسویه تقسیم می شود؟

(۱) ابن الاخ للاب و ابن الاخ للام

(۲) بنت الاخ للابوين و بنت الاخ للاب

(۳) ابن الاخ للام و بنت الاخ للام

-۷۴ در عبارت: «لو شهد لها أربع نساء بالبكاره بعد شهادة أربعة بالزنا قبلًا فالأقرب درء الحد عن الجميع» مقصود از

«جميع» کدام است؟

(۱) شهود زنا

(۳) شهود زنا و مشهود عليها

-۷۵ ما هو حد القواد؟

(۱) سبعون

(۲) خمسة و سبعون

(۳) خمسة و ستون

(۴) لاحذ له و يعزره الحاكم

- ٧٦- کدام عبارت صحیح است؟

(١) يجب الحد في كل مسكن.

(٢) لا حد في تناول شرب غير الخمر من المسكرات.

(٣) لا حد في شرب الفقاع لو مزج بغيره واستهلك بالمزج.

(٤) يجب الحد في شرب المسكر وان لم يكن يقدر يوجب خروج المزاج عن الاعتدال.

- ٧٧- لو قتل الوالد ولده

(١) فعليه الديمة

(٢) فعليه الديمة ويعذر

(٣) فعليه الديمة الا إذا كان كافراً و الولد مسلماً فيقتصر منه

(٤) يقتصر منه إلا إذا كان مسلماً و الولد كافراً فعليه الديمة ويعذر

- ٧٨- اگر مردی ٥ انگشت زنی را قطع کند،

(١) قصاص میشود و ٣٠ شتر میگیرد.

(٣) قصاص میشود و ٢٥ شتر میگیرد.

- ٧٩- الطبیب یضمن فی ماله

(١) مطلقاً

(٣) لو اجتهد ولم يبرأ المريض

- ٨٠- کدام يك از موارد از مشخصه های قتل خطای شبیه به عمد است؟

(١) تعمد در فعل

(٢) عدم تعمد در فعل و عدم قصد قتل

(٣) تعمد در فعل و استعمال آلت کشنده بدون قصد قتل

(٤) قصد قتل بدون اینکه نوع فعل یا وسیله غالباً کشنده باشد.

اصول:

- ٨١- اللازم في الاشتراك اللغوي

(١) تعدد المعانى الحقيقية في لغة واحدة

(٣) تعدد الموضوع له في اللغات المتعددة

- ٨٢- قد وقع الخلاف في المشتق هل هو حقيقة في خصوص ماتلبس بالمبدا في الحال أو لا والمراد من «الحال» هنا

(١) حال التلبس

(٣) حال اتصاف الذات بالمبدا

- ٨٣- عبارت «مايسقط الواجب بحصوله خارجاً باي نحو اتفق» تعريف کدام عنوان است؟

(١) واجب عقلی (٢) واجب نفسی (٣) واجب مطلق (٤) واجب توصلی

- ٨٤- کدام عبارت صحیح است؟

(١) لزم عقلاً حمل الصيغة على التوصية.

(٢) صيغة الأمر تحمل على التوصية بالإطلاق.

(٣) صيغة الأمر من حيث الدلالة على التعبدية أو التوصية مجمل.

(٤) دلالة صيغة الأمر على التعبدية محال، فلا بد من دلالتها على التوصية.

- ۸۵ - النزاع فی مقدمة الواجب لا يأتي فی
 ۱) المسیر إلى الحجج
 ۲) الوضوء للصلة
 ۳) الاستطاعة بالنسبة إلى الحج
 ۴) غير السبب، سواء كان مقدمة الوجوب أو مقدمة الوجود
- ۸۶ - لو كانت الصلاة واجبة يجب حينئذ
 ۱) شروطها بالوجوب الغيرى الشرعى
 ۲) أجزاءها بالوجوب الغيرى الشرعى
 ۳) أجزاءها و شروطها بالوجوب العقلى دون الشرعى
 ۴) يستفاد من قوله تعالى: «الله على الناس حج البيت من استطاع إليه سبيلا»
- ۸۷ - ۱) حرمة ترك الحج على المستطيع
 ۲) حرمة ترك الحج والبقاء في الوطن على المستطيع
 ۳) حرمة البقاء في الوطن على المستطيع
 ۴) لا يستفاد الحرمة للزوم اللغوية
- ۸۸ - يستحيل الأمر مع علم الآمر بفقد شرط المأمور به إذا كان الشرط المفقود
 ۱) شرطاً لوقوع المأمور به
 ۲) شرطاً لوجوب المأمور به
 ۳) شرطاً لوجوب المأمور به شرعاً
- ۸۹ - در خصال کفاره افطار عمدى چه چيزی واجب است?
 ۱) همه موارد به نحو تخييري
 ۲) سهل الوصول ترین فرد نسبت به هر مكلف
 ۳) یکی از آنها که در واقع معلوم است مكلف انجام خواهد داد.
 ۴) همه به نحو تعیینی، لکن اتیان یکی مسقط بقیه تکالیف است.
- ۹۰ - اگر کسی در زمین غصبی نماز بخواند
 ۱) عمل او نمی تواند هم مصدق واجب و هم مصدق حرام باشد.
 ۲) چون امر و نهی به طبیعت می خورد، نمازش صحیح است و عقاب می شود.
 ۳) چون امر و نهی به فرد خارجی می خورد نه به طبیعت، نماز او صحیح است و عقاب نمی شود.
 ۴) چون امر و نهی از ابتدا به فرد خارجی می خورد نه به طبیعت، نماز او باطل است و عقاب می شود.
- ۹۱ - دلالة المفرد المحلی باللام على الاستغراف
 ۱) يكون بالعموم دائمًا
 ۲) قد يكون بالعموم كما إذا استثنى منه
 ۳) قد يكون بالعموم كما إذا اريد من اللام العهد
 ۴) شرط در کدام يك از موارد زير در مقام بيان موضوع حكم است؟
- ۹۲ - ۱) هرکس ازدواج می کند، باید به همسر خود نفقه دهد.
 ۲) کسی که زوجه خود را طلاق داده، می تواند همسر دیگری اختیار کند.
 ۳) هرکس مزاد بر نفقه همسر و فرزندان دارد، باید به پدر فقیر خود نفقه دهد.
 ۴) اگر صیغه طلاق در حضو دو شاهد عادل صادر نشود، طلاق باطل است.
- ۹۳ - در مورد دو جمله: «يجب التقليد عن المجتهد» و «يجب التقليد عن المجتهد إذا كان عادلاً» کدام عبارت صحیح است?
 ۱) مفهوم جمله دوم مقید منطوق جمله اول است.
 ۲) جمله دوم به قرینه جمله اول فاقد مفهوم است و لذا حمل بر استحباب می شود.
 ۳) جمله دوم حمل بر استحباب می شود؛ زیرا نسبت دو جمله نفي و اثبات نیست تا تقید صورت گیرد.
 ۴) جمله دوم حمل بر استحباب می شود؛ زیرا دلالت بر منطوق جمله اول اقوى از دلالت جمله دوم بر مفهوم است.
- ۹۴ - يجوز تخصيص عموم الكتاب بالسنة
 ۱) اذا كانت خبر عدل
 ۲) اذا عمل بها المشهور
 ۳) اذا كانت نصاً في المدلول

- ۹۵- إذا ورد مطلق و مقيد أي جايسين في المستحبات،
 ۱) لزم تقيد المطلق لكون المقيد أقوى ظهوراً
 ۲) يعمل بالمطلق والمقيد لعدم لزوم الاحتياط فيها
 ۳) لزم تقيد المطلق لأن الحكم يجب أن يكون واحداً
 ۴) يعمل بالمطلق والمقيد لأن الاحتياط في عدم التقيد
 با فرض امكان تحصيل علم تفصيلي در کدام مورد امثال اجمالي صحيح است؟ - ۹۶
 ۱) اگر جهت قبله راندارند.
 ۲) اگر نمازگزار نداند کدام يك از دو لباس ظاهر است.
 ۳) اگر نداند کدام يك از دو ظرف آب نجس و کدام طاهراست تا بتواند بنوشد.
 ۴) در همه موارد جائز است، چون عقلاً امثال اجمالي مسقط تکلیف است.
- ۹۷- در باب حجیت قول لغوی کدام عبارت صحيح است؟
 ۱) مطلقاً حجت است.
 ۲) در صورت حصول اطمینان حجت است.
 ۳) از باب رجوع به خبره حجت است و لو لغوی عادل نباشد.
 ۴) از باب شهادت و بینه حجت است، لذا تعدد و عدالت در آن شرط است.
- ۹۸- بهترین دلیل بر حجیت اجماع محصل در عصر ما چیست؟
 ۱) اینکه کاشف از اخذ رأی از معصوم است.
 ۲) اینکه اتفاق نظر امت بر باطل خلاف حکمت الهی است.
 ۳) اینکه معصوم نیز یکی از علماء بلکه رئیس آنها است و لذا اجماع کاشف از رأی او است.
 ۴) اینکه ورع و احتیاط فقها در فرض اجماع در همه اعصار کاشف از صحت حکم است.
 در مورد آیه شریفه: «فاسأّلوا أهـل الذـکر إن كـنتم لا تـعلـمـون» کدام عبارت صحيح است؟ - ۹۹
 ۱) وجوب قبول در آیه مطلق است.
 ۲) آیه در صدد بیان شرایط وجوب قبول نیست.
 ۳) وجوب سؤال مستلزم وجوب قبول است و لذا بر حجیت خبر واحد دلالت می‌کند.
 ۴) آیه بر حجیت خبر واحد دلالت می‌کند؛ لکن باید اهل ذکر را به قربته سایر ادله مقید به عدالت کرد.
- ۱۰۰- در کدام يك از شک‌های زیر می‌توان قاعده قبح عقاب بلایان جاری کرد؟
 ۱) شک در اینکه این مایع خمر است یا آب ۲) شک در خصوص شباهات حکمیه تحریمیه
 ۳) شک در وجوب دعا هنگام رؤیت هلال ۴) شک در طهارت لباس یا شک در وجوب قنوت
- ۱۰۱- فی قوله تعالیٰ: «و من قدر علیه رزقه فلينفق مما آتاه الله لا يكلف الله نفساً إلا ما آتاهها».
 ۱) يشمل الإيتاء وصول الأحكام إلى المكلفين
 ۲) المراد من الإيتاء إعطاء المال بقرينة مورد الآية
 ۳) يشمل الإيتاء إعطاء المال و وصول الأحكام إلى المكلفين لوجه استعمال اللفظ في أكثر من معنى
 ۴) المراد من الإيتاء أعم من إعطاء المال و إبلاغ الأحكام إلى الرسول فلا تدل على البراءة
- ۱۰۲- قوله تعالى: «وَمَا كـنـا مـعـذـيـنـ حـتـىـ نـبـعـثـ رـسـوـلـاًـ».
 ۱) تدل على لزوم الاحتياط بعد بعث الرسول والبراءة قبل بعثه
 ۲) تدل على البراءة لأن المراد منه نفي التعذيب قبل البعثة لا بعده
 ۳) لا تدل على البراءة لأن المراد منه نفي التعذيب قبل البعثة لا بعده
 ۴) تدل على البراءة لأن المراد من الرسول أعم من بعث الرسول و وصول الحكم إلى المكلفين
- ۱۰۳- لو تردد في وجوب شرب هذا المائع أو حرمة شرب مائع آخر
 ۱) يجب شرب كليهما مراعاة للمصلحة
 ۲) يتخير في شرب أحدهما و ترك الآخر
 ۳) يتخير في ترك كليهما أو شرب كليهما
 ۴) يجب تركهما معاً لأن مراعاة المفسدة أولى من المصلحة

- ۱۰۴- اذا تردد الحرام بين شيئاً،
 ۱) تجرى البراءة في أحدهما مخيراً
 ۲) لاتجرى البراءة في الأطراف للعلم بالتكليف
 ۳) لاتجرى البراءة في الأطراف لعدم المقتضى للأصل
 ۴) تجرى البراءة و يقع التعارض فيبقى الأصل بالنسبة إلى أحد الطرفين مردداً
- ۱۰۵- اخبارين برأى اثبات لزوم احتياط به آيه شريفه: «لاتلقو بأيديكم إلى التهلكة» استناد كردہ ان. علامہ حیدری در پاسخ می فرماید: «بعد ثبوت الدليل على البراءة لا يكون القول بها إلقاءً الى التهلكة». کلام ایشان به چه نکته‌ای اشاره می کند؟
 ۱) خروج مورد از آیه تخصصاً
 ۲) ورود دلیل حجت برائت بر آیه
 ۳) تخصیص آیه به دلیل حجت برائت
 ۴) تعارض آیه و دلیل برائت و تقديم دلیل برائت به این جهت که نص است.
- ۱۰۶- لو علم بعد صلاة الظهر ببطلان صلاة الفجر أو الظهر
 ۱) يجب قضاء الفجر لجريان قاعدة الفراغ بالنسبة إلى العصر
 ۲) يجب قضاء الفجر وإعادة الظاهر لمنجزية العلم الإجمالي
 ۳) لا يجب إعادة الظهر وقضاء الفجر لقاعدة الفراغ و عدم اعتبار الشك بعد الوقت.
 ۴) يجب إعادة الظهر لعدم الاعتبار بالشك بعد الوقت بالنسبة إلى الفجر
- ۱۰۷- «سئل عن رجل معه إناثان فيهما ماء وقع في أحدهما قدر لا يدرك أيهما هو و ليس يقدر على ماء غيره. فقال الصادق (ع): يهريقهما و يتيمم». از روایت فوق کدام گزینه استفاده می شود؟
 ۱) منجزية العلم الإجمالي
 ۲) انحلال العلم الإجمالي لو كان أحد الطرفين خارجاً عن الابتلاء
 ۳) منجزية العلم الإجمالي في الشبهات المحصورة وعدمها في الشبهات غير المحصورة
 ۴) منجزية العلم الإجمالي وبقاء المنجزية لو خرج بعض الأطراف عن الابتلاء بعد العلم.
- ۱۰۸- از فرض وجوب سوره در نماز حتی برای عاجز، چه نتیجه‌ای می توان گرفت؟
 ۱) عدم وجوب سایر اجزاء در صورت عجز از سوره مگر اركان.
 ۲) عدم وجوب اتیان سایر اجزاء در صورت عجز از سوره
 ۳) وجوب اتیان سایر اجزاء در صورت عجز از سوره
 ۴) تخیر مکلف در اتیان و عدم اتیان سایر اجزاء در فرض عجز از سوره
- ۱۰۹- روایت: «لاتنقض اليقين بالشك بل انقضه بيقين آخر» بر کدام مورد قابل انطباق است؟
 ۱) جایی که حال سابقه با اماره ثابت شود و بقائش مشکوک باشد.
 ۲) فقط جایی که حال سابقه یقینی و بقائش مشکوک باشد، زیرا شرط استصحاب وجود متین سابق است.
 ۳) جایی که حال سابقه، یقینی یا ثابت به اماره باشد و بقائش مشکوک باشد.
 ۴) جایی که حال سابقه یقینی و بقائش یا مشکوک باشد یا با اماره ثابت شود، زیرا در هر دو حال نقض یقین به یقین نشده است.
- ۱۱۰- در کدام مورد متعلق یقین و شک (متین و مشکوک) متفاوت هستند؟
 ۱) استصحاب
 ۲) شک ساری
 ۳) قاعده یقین
 ۴) قاعده مقتضی و مانع